

A punts és una col·lecció de documents que recopila experiències, relats, lliçons, matisos, crítiques, qüestions i situacions diverses de persones que formen o han format part de la comunitat humana, acadèmica i professional de la Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, UPC.

S'ofereixen per a la seva lliure circulació i reimpressió. La lectura directa en pantalla és possible en etsab.upc.edu

No es permet la seva reproducció amb finalitats comercials ni en mitjans, suportats publicitàriament, de cap tipus ni format.

A punts es una colección de documentos que recopila experiencias, relatos, lecciones, matices, críticas, cuestiones y situaciones diversas de personas que forman o han formado parte de la comunidad humana, académica y profesional de la Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, UPC.

Se ofrecen para su libre circulación y reimpresión. La lectura directa en pantalla es posible en etsab.upc.edu

No se permite su reproducción con fines comerciales ni en medios, soportados publicitariamente, de ningún tipo ni formato.

ETSAB UPC · PARANIMF ARQUITECTURA · DOCUTEC

A punts, (interiors)

Col·lecció A punts (interiors) · PARANIMF ARQUITECTURA · Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona · Diagonal 649 · 08028 Barcelona · etsab.upc.edu

A la mort d'en Manel
(per "un del seu curs")
2020 05 23

refs.

José Manuel del Llano Álvarez

Fotografía: Rafael Moranta, marzo de 2018

ETSAB UPC 2020

#a_punts #etsab_interiors #etsabupc #laupc #paranimfarquitectura

#dpaUPC #dthatcUPC #profesoradoETSAB #professoratETSAB

A la mort d'en Manel

Ja no ens tornarà explicar perquè el vent no empeny les veles, sinó que les xucla.

Li podies mostrar la foto d'un veler d'altre temps, i en deduïa el nom del dissenyador, com podia distingir a primera vista un Colin St John Wilson d'un Erskine.

I sabia tots els enginys, des del polispast fins perquè els perns són dextrògirs, i la Vespa, i les bicicletes.

Li agradava la música, i era devot de totes les Cecílies.

Era elegant, com elegant era en Coderch, el jove Sostres o mossèn Ballarín.

Contava la tensió que sentia, quan dibuixava les casetes de Ventolà, al despatx d'en Sostres, a plaça Letamendi, doblegat sobre el taulell de dibuix.

En Sostres era tota l'estona darrere d'ell, mirant com avançava el dibuix, per sobre la seva esquena.

Ell anava rebent al clatell l'alè rítmic de la respiració, que s'aturava de cop quan el llapis arribava a un punt compromès del projecte.

No entristeix la seva mort, anunciada per les seves llargues malalties.

Entristeix la feina que no ha fet, que no li han deixat fer.

Era el més capacitat del curs, a l'hora de projectar.

Que aquest temps dolent no hagi sabut donar-li les feines que l'esperaven és un signe més de la misèria de la nostra època, que s'estima més deixar pista lliure a l'histrionisme.

Amb orgull, fem part de la seva generació, ja xuclada pel vent fosc, i que deixa enrere un món encara més fosc.

*"No naixerà cap marbre
d'eternitzades ones
ni s'alçaran vols d'àngels
d'imaginariis imperis.
Car és vingut de sobte
el temps dolent, i em porten
veus de records, per buides
estances de Sinera,
fins al guaita de l'alba,
xiprer que sap l'incendi
del mar i d'aquest núvol."
(Espriu, 1946)*